

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף ל' ע"א

האם שבועת העדות נוהגת באופנים דלהלן?

מחוץ לב"ד	בב"ד	הנשבע מפי עצמו
לר' מאיר : נוהגת לרבנן : אינה נוהגת	נוהגת	
אינה נוהגת	נוהגת	הנשבע מפי אחרים ¹

עדים שנשבעו שבועת העדות בשוגג או במזיד, האם חייבים קרבן?

בשגגת שבועה – קרבן	בזדון שבועה – קרבן ²	בזדון עדות ³
חייבים ⁵	חייבים ⁴	
פטורים	פטורים	בשגגת עדות ⁶

באו שני דינים לפני הדיין, של ת"ח ושל עם הארץ, איזה יקדים? [תד"ה למשרי].

באו בזה אחר זה	באו כאחד	לתי' א' בתוס'
יקדים לבא ראשון	יקדים של הת"ח	
יקדים של הת"ח	יקדים של הת"ח	לתי' ב' בתוס'

¹ ומבואר לעיל [דף כ"ט ע"ב] שמירי שלא ענה אמן, דאם ענה אמן הוי כמוציא שבועה מפיו לכל דינה.

² פירוש, שידעו שחייבים קרבן אם ישבעו לשקר, ושגגת קרבן שלא ידעו שאם ישבעו לשרק שיהיו חייבים קרבן.

³ פירוש שבאמת כן יודעים לו עדות, ובמזיד נשבעו לשקר.

⁴ וזה מה שאמרה המשנה: שחייבים על זדון השבועה, והיינו בין שהיה מזיד בעדות ובין בשבועה.

⁵ וזה מה שאמרה המשנה: ועל שגגתה עם זדון העדות, והיינו שהיו שוגגים בשבועה שלא ידעו שמתחייבים קרבן אם ישבעו לשקר, ומזידים בעדות.

⁶ ר"ל שהיו סבורים שאין חייבים לו עדות, ובזה פטורים בין אם ידעו שיש קרבן (זדון שבועה ובין שלא), וזה מה שאמרה המשנה: ואין חייבים על שגגתה. והקשו הראשונים דלכאורה באמת נשבעו, כיון שסברו שאין הם יודעים לו עדות. ותי' דכיון שלא נתנו על ליבם להזכר בשעת השבועה כמו שעשו אח"כ שבאמת נזכרו, זה עצמו חשוב שלא נשבעו על אמת, אולם בכו"א פטורים – כי הם חשובים אנוסים. [ועיי' גם בתוס' לקמן דף ל"א ע"ב ד"ה שאין].

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף ל' ע"ב

האם רשאים הדיינים להושיב את העדים או את הבעלי דין.

את העדים	את הבעלי דין	
אינם יכולים	יכולים ⁷	לר' יהודה
אינם יכולים	אינם יכולים	לרבנן

האם משום כבוד האדם או כבוד התורה אפשר לעבור איסור באופנים דלהלן? [תד"ה אבל].

באין גנאי גדול	בגנאי גדול	
אי אפשר ⁹	אפשר ⁸	לדחות האיסור בשב ואל תעשה
אי אפשר	אי אפשר	לדחות האיסור בוקום ועשה

⁷ אולם בגמר דין צריכים לעמוד. אמנם בת"ח עשה דכבוד תורה דוחה גם בגמר דין.

⁸ ולכן ההולך לשחוט את פסחו ולמול את בנו נטמא למת מצוה, דעשה דכבוד הבריות – דמת מצוה – דוחה. וה"ה גם המוצא כלאים בבגדו בשוק לא יפשוט – משום כבוד הבריות, דכיון שהוא גנאי גדול והאיסור נדחה רק בשב ואל תעשה – מותר.

⁹ ולכן אם מלך או כהן גדול יודעים עדות איסורא, חייבים להעיד, ולא יכולים לשבת ולא לעשות וידחה האיסור ממילא כיון שאין זה להם גנאי גדול. וכן בכאן התלמיד צריך להחזיר את רבו.